

Ф. Б. КӨЧЭРЛИ ҺАГГЫНДА ЖЕНИ ТЭДГИГАТ

ЭДӘБИЈАТШУНАСЛЫГ

И. Бәкташи. «Азәрбајчан әдәбијаты тарихи материаллары» һаггында. АДУ нәшри, 1978.

линин әдәбијатшунаслыға даир мұлаһизәләрини дөврләр үзрә группалдырыр, һәр бир дөврүн өзүнә мәхсус ичтимаи-сијаси вә тарихи ичмалына мүнәсибәтини билдирир. Дөврләрин әдәби-ичтимаи сәчијјәси, бир сыра үмуми вә хусуси чәһәтләри үзәриндә ајрыча дајаныр. Классик әдәбијат, о чүмләдән Фүзули ирсинә Көчәрлинин мүнәсибәти монографіяда әтрафлы шәрһ олунур. Әбүл Ула Кәнчәви, Низами Кәнчәви, Мәһсәти Кәнчәви, Әлишир Нәваи очеркләринин мұғажисәли тәдгиги әсәрин марағла охунан сәһифәләридир.

Мүәллиф «Вағиф» очеркинин тәһлили үзәриндә даһа чох дајаныр, Көчәрлинин «әдәбијатымызын баниси вә мүәссиси» адландырдығы М. П. Вағифин јарадычылығындан чыхып едәрәк бәлә нәтичәгә кәлир ки, «Ф. Б. Көчәрли Вағифә она көрә үстүңлүк вериди ки, бу сәнәткарын јарадычылығында әдәбијатымыза мәзмун вә форма јенилији кәлимиш, онун реал һәјатла, халғын дили вә милли тәфәккүр тәрзи илә әлагәси даһа да мөһкәмләнишидир. Һәгигәтән Вағиф поэзијасында инсан ләјагәти, инсан көзаллији мұасир зәминдә, јашадығы, үстүндә кәздији торпағла вәһдәтдә тәрәннүм едилмишидир».

Видади јарадычылығындағы тәркидуңјалыг мотивләри илә Вағиф инкбиллијинин мұғажисәси, бу мәсәләдә Ф. Б. Көчәрлинин мөвгеји монографіяда лазымынча ишыгландырылмишидир.

Ф. Б. Көчәри «Материаллар»ын «Гарабаг—Шуша» бөлмәсиндә Фәтәли хан Мүштәри вә Әбүлфәт хан Тути илә әлагәдар очеркләриндә онлары XVII—XVIII әср гәзәл әдәбијатынын ән көркәмли сималары вә поэзијада Фүзули әнәләринин давамчылары һесап едир. Тәдгигатчы һәмин мөвзудан бәһс етмәклә бир тәрәфдән Көчәрлинин XVII—XVIII әср Азәрбајчан поэзијасынын инкшаф истиғамәт вә мејилләри барәдә мұлаһизәләрини арашдырыр; диғәр тәрәфдән поэзијада ичтимаи мәзмунун јүксәлмәсини реалист әнәләрини башланғычы кими көтүрүр. Бу чәһәтдән Гөвси Тәбризи илә әлагәдар тәһлил нәзәри чәлб едир. Мүәллиф академик Н. Араслы вә профессор М. Сейидовун Гөвси Тәбризини дөврү, һәјат вә јарадычылығы барәдәки тәдгигатларына хуләсә веридиңдән сонра Көчәрлинин очеркинә үмуми нәзәр салыр; Гөвсинин әдәбијат тарихиндәки мөвгеји барәдә мұлаһизәләрә мүнәсибәтини билдирмәклә онун Вағифин мұасири олмасы барәдә Көчәрлинин фикринин јанлыш олдуғуну хатырладыр. Тәдгигатчыја көрә «Гөвси» очеркинин мөзијјәти бир дә ондадыр ки, Ф. Б. Көчәрли шаирин јүксәк сәнәткарлығыны, әсәрләри-

нин естетик тәһсил күчүнү, инчә, ојнағ ифадә хусусијјәтләрини, дил чәһәтдән камиллијини көстөрмәклә јанлыш шаирин ичтимаи идеалындан, вәтәндашлыг ләјагәтиндән данышыр вә ону јүксәк гижмәтләндирир.

XIX әсрин биринчи јарысында, хусусән, Азәрбајчанын Русија тәркибинә дахил олмасындан сонра ичтимаи-сијаси һәјатда баш верән дөзиңликләр әдәбијатда реалист әнәләрин күчләнмәсинә мұһүм тәкан верир. «Материаллар»ын икинчи һиссәсиндә Ф. Б. Көчәрли дөврүн ичтимаи-сијаси мәнзәрәсини хуләсәсини вермәклә, әдәбијатын үмуми инкшаф мејилләри үзәриндә дајаныр. Бу һиссәдә «Губа» башлығы атында верилән очеркләрә мүәллифин тәһлиди мүнәсибәти нисбәтән кенишидир. Әдәбијат тарихимиздә о гәдәр дә «из бурахмајан» шаирләр барәдәки мәлүматла бу һиссәдә үмуми шәһидә нәзәр јетирилир. «Мирзәхан Мәдәтов», «Ашығ Пәри» очеркләриндә бу сәнәткарлар халг үслубунда јазан ел шаирләри кими характеризә едилир.

Китабда Гасым бәј Закирин јарадычылыг үслубу, онун милли дил уғрунда мұбаризәсинә Көчәрлинин мүнәсибәти јүксәк гижмәтләндириллир, Закирин халг дилинин сафлығы уғрунда мұбаризәсинин әһәмијјәти хусуси гәјд едилир.

Монографіяда С. Ә. Ширвани очеркини тәһлил едән И. Бәкташи Көчәрлинин Сејид Әзим ирсинә мүнәсибәти үзәриндә әтрафлы дајаныр. Мүәллиф көстәрир ки, бу очеркдә рәвајәт, хатирә вә бир сыра башға мәлүматлар кениш јер тутур. Шаирин әдәби ирси там кенишлијин илә тәһлил вә шәрһ едилмир. Лакин бу да бир һәгигәтдир ки, «Сејид Әзим Ширвани» очерки сонралар бу сәнәткарын өјрәнилимәси үчүн мөтәбәр мәнбәләрдән бири олмушдур».

«Мүтәрәгги әнәләрини давамчылары» бөлмәсиндә Фәғри, Бәзми, Мирзә Казым, Исмајыл бәј Накам вә б. барәдә данышмағла мүәллиф кениш вә зәйкин бир дөврүн үмуми әдәби мәнзәрәсинә мүнәсибәтини әкс етдирмәјә чалышыр.

«Азәрбајчан әдәбијаты тарихи материаллары» һаггында» китабында нөгсанлар да вардыр. Бир сыра һалларда тәсвир тәһлили үстәләјир, бәзи фикирләрдә натамамлыг, рабитезиллик өзүнү көстәрир. Ф. Б. Көчәрлинин әдәби-бәдди дил һаггында фикирләри долашыг вә биртәрәfli изаһ олунмушдур. Китабын ады о гәдәр дә уғурлу сечилмәмишидир. Сәрләһәләрдә мүәлјән системсизлик нәзәр чарпыр. Буна бахмајарағ, «Азәрбајчан әдәбијаты тарихи материаллары» һаггында» китабы Ф. Б. Көчәрлинин әдәби-тәһлиди фәалијјәти барәдә јени вә марағлы тәдгигат кими диггәти чәлб едир.

Авад НӘБИЈЕВ

Әд. б. шәрһини, 1978, 25 июль. 3.8